

Softa i soffan

Idag har jag lyckats med vad jag inte gjort tidigare under min levnad, vet i fasiken hur det gått till, men lyckats med konststycket att göra precis INGENTING. Nåt gjorde jag fick sätta på cd med en härlig låt av Lasse Stefanz, "sju av himlens änglar" och jag som egentligen inte gillar dansbandsmusik, men låten är för böveln bra. Hua.

Konsten att göra ingenting är en svårkonst, som jag ärligt talat tror att vissa människor har en naturlig talang för, men jag tillhör tyvärr inte de människorna. Det är så djäkla tradigt och det krävs nog en hel del träning för att klara av det på elitnivå, jag klarar inte ens av det utan träning. Den yngre sms och mobil generationen kallar det "softa" Har på den senare tiden studerat denna generation mycket ingående och sett hur de sjunker ner på en fläck, man ska för böveln dega till kroppen ordentligt och inta ett apatiskt uttryck i ögonen. Blir man tillfrågad vad man gör skall man grymta knappt hörbart sooofftar, för att sen inta det där apatiska uttrycket.

Medan jag sitter där och softar, undrar jag varför ingen kommit på att starta kurser i softning. Man skulle kunna samlas i en lokal tillsammans, massapati, men självklart under övervakning av en observant kursledare, vars främsta uppgift är att se till så ingen vaknar till och ser pigg ut. Jag tror faktiskt jag har hittat en guldgruva i det är, men nu hinner jag inte skriva mer, måste utgå för att åter göra ingenting och softa!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars E Jönsson med Poeter.se id #34351 innehar upphovsrätten